

[Korsgaard.]

tro, at jeg har forstået det ærede medlem forkert, for jeg vil mene, at den handelsmand, der i kraft af sin dygtighed — jeg siger udtrykkelig ikke i kraft af tosidede handelsaftaler, men i kraft af sin dygtighed — kan finde et nyt marked, hvor han kan opnå en bedre pris end den hidtil gængse for den pågældende vare, skal have lov til fortsat at udnytte en sådan handel. Efter min mening skal det ikke være sådan, at når en driftig og dygtig ung mand har fundet et sted, hvor han kan afsætte en vare til en højere pris, så skal en landbrugsorganisation kunne komme og sige: Haps! Nu er markedet åbent, og nu kommer vi og tager det. Jeg ønsker som sagt, at den mand, som i kraft af sin dygtighed — ikke på grund af handelsaftalerne — finder et sådant marked, skal have lov til at udnytte det.

Oluf Johansen: På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Denne lovgivning blev i sin tid vedtaget med det almennyttige formål at bemyndige landbrugsministeren til med tilslutning af landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger at foretage det fornødne for at sikre, at landbrugseksportvarerne i god og sund tilstand kom frem til de fremmede markeder. Forholdene har imidlertid efterhånden udviklet sig således, at der ikke blot blev tale om kontrol med eksporten, men også om at regulere den og træffe dispositioner i forbindelse med de ved eksportudvalgenes virksomhed tilvejebragte beløb. Det førte til, at eksportudvalgene kom til at fungere som handelsudvalg med eneret over markederne, en art monopol.

Det må erkendes, at de tosidede handelsaftaler har givet et grundlag for disse udvalgs virksomhed. Hele denne udvikling er gået sin gang, på samme tid som de regulerende organer har grebet ind i mangt og meget, ja i næsten alt, og man kan måske også sige, at man på dette som på en hel del andre områder har nået en vis fuldkommenhed. Dertil kan føjes, at den diskussion, der efterhånden har rejst sig om de forskellige efterkrigsnavn, også må berøre de udvalg, der har den regulerende handelsmæssige myndighed med hensyn til landbrugs-

eksporten. Jeg tænker bl. a. her også på hudeordningen.

Devalueringen har skabt uklarhed og usikkerhed i vore handelsmæssige forhold. Det er derfor en naturlig løsning, når man i folketingsudvalget efter langvarige forhandlinger er nået til enighed om at forlænge loven i nogle måneder, og det kan jeg fuldtud tiltræde.

Jeg skal ikke komme ind på, hvilke muligheder der efter eksportudvalgenes eventuelle ophævelse vil foreligge for afsætningen af vore landbrugsprodukter, men jeg vil gerne fastslå som mit partis opfattelse, at målet må være at finde nye markeder og skaffe den højest mulige pris hjem for den del af vor eksport, der her er tale om, og give det producerende erhverv den størst mulige fordel. Den friere handel må på dette felt have sin største opgave i at tjene landbrugserhvervet og derved samfundet som helhed — således vurderer vi forholdene. Der er vel intet, der kan være bestandigt. Hver tid kræver sit, og tidernes udvikling vil altid kræve fornyelser. Et åbent blik herfor hos vore landbrugserhverv vil give vor landbrugshandel de fordele og muligheder, alle er tjent med. Fornyelser forandrer, men de behøver ikke at slå i stykker. De kan, når man har passeret overgangsvanskelighederne og lempet sig efter de ændrede forhold, ofte møde anerkendelse fra alle sider og blive et godt og værdifuldt ståsted for lange tiders udvikling. Jeg er da også bekendt med, at landbruget indenfor sine store produktionsorganer søger at finde eller har fundet et grundlag for fremtiden. Man må håbe, at man ikke blot tænker på landbrugserhvervets fordele, men også giver plads for den frihed til udøvelse af handelsmæssigt talent, som ikke blot landbruget, men også landet som helhed i det lange løb er bedst tjent med og har krav på.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire ærede ordførere for den velvilje modtagelse af lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Hauch udtalte, at han ved at have hørt på forhandlingerne i folketinget havde fået den opfattelse, at man ikke mere måtte regne med at se et lovforslag som det, vi her behandler, i landstinget. Jeg vil gerne advare imod, at